

Szendy Barbara Édesanyjával

Ez a kép Szarvason, a Joint-táborban van, az imateremben. A lányom, Szendyné Gárdos Mariann és a kislánya, Szendy Barbara boldogan ölelik egymást egy súlyos, nagy műtét után, 2000 nyarán. Unokám kedvenc nyári elfoglaltságává vált a szarvasi nyári tábor, és végül ő is zsidó események egyik szervezőjévé vált. A zsidó ifjúság is dolgozik, közreműködik a vallás és a zsidóság felvirágoztatásában. Ami számomra megnyugtató. Látom az unokám baráti körében, hogy nagyon sokan mennek Izraelbe tanulni. Tizenhat évvel ezelőtt megjelent az 'Új Élet'-ben egy hirdetés, hogy a Joint Szarvason szervez zsidó származású gyermekek részére tizenkét napos turnusokban táborozást, ahol megismerik a zsidó életet [A szarvasi tábor alapítója a Lauder Alapítvány, fogadnak zsidó tizenéveseket szerte a világból: Európából, az Egyesült Államokból, Etiópiából, Izraelből stb. Főként a zsidó hagyományőrzésre összpontosít. -- A szerk.]. Én ezt elolvastam, és a lányomat azonnal fölhívtam, és azt mondtam, hogy 'Marikám! Beszéld meg a férjeddal, hogy mit szól hozzá, ha én állom a költségeket. Mit szól hozzá, hogyha a gyerekek elmennek egy turnusba?' Elmentek. A Dohány templom elől indult a két vagy három autóbusz. Ott álltam a Dohány utca sarkán, míg el nem ment a busz, és a boldogságtól potyogtak a könnyeim, hogy énnekem megengedte ezt megélni a Jóisten. A Barbara olyan jól érezte magát, hogy mikor hazajött, azt mondta, hogy 'Mehetnék a következő transzporttal is?'. 'Persze hogy mehetsz.' Egyszer lementem a táborba meglátogatni egy vasárnap, és el voltam ragadtatva, hogy milyen jó körülmények között vannak. Műsort adtak, szerepeltek, hóráztak. Szóval Barbara rendkívül szerette ezt, és egy év, második év, következő év. Mindig megkérdeztem, 'Akarsz menni?'. 'Hát, persze!' A konyha vezetője, egy [magyar származású] izraeli, úgy látszik, megkedvelte az én unokámat, és mikor barheszt sütöttek, mindig kihívta a nagykonyhába, és szépen tudja a barheszt fonní -- a nagyanyja nem tudja, de ő tudja. Mindent a világon tud a zsidó ünnepekről. Azóta sok év eltelt, ő felnőtt. Már nem mint diák, hanem mint madrich van ott. Izraelben volt, és amikor a Bálint Ház megnyílt, bekerült az Olami Klubba [A Bálint Házban működő egyik játszóházról van szó. -- A szerk.], amit ő vezet. Úgyhogy én rendkívül boldog vagyok.